

LXI.

Vĕ- Mĕ kĭ sūis Rōē dĕ lă tĕr r' ồ rĭ dĕ sĕin, mōē kĭ lĕ siĕl mōē kĭ lă m
Mĕs nĕ mĕ krĕiŋ tĕl kĕ jĕ sūis sĭ tŭ mĕ vōēs bār bĕ sĭ lōn kĕ pōor tĕr :
Kānt mĕ sả rās nĕ dĕ sĕ tās k'ān kō r' Ā nān kĕ rĕ ặặặ.
Lōrs tỗ tỗ chồ z' ồ bĕ i sōē t ả sōn vĕt,

5 Tăt sĕ kĭ vĭt tră vĕr sāt

Lĕ kâ ỗ

Ė l'ĕr krānd.

Dōnk dĕ Vĕ nūs nĕ sūi- nĕ,

ồ rĕ k'Ā mār vĭ tĕ vō lānt nō mĕ- sōē.

10 Rĕ ặặ r ả kōn trĕin tĕ nĕ chĕr ch', ĕins mĕ nĕ tăt dĕ dĕ sĕr

Ā- mĕ sĕ dĕr tĕr r' ể lĕ fōns krĕs dĕ lă mĕr, vōē rĕ l'ồ lĭn pĕ dĕ- diēs

Dōnt jĕ tĭ rĕ l'ān pĭ rĕ vĭĕt m'ā prō prĭ ānt l'ồ tỗ rĭ tĕ pār dĕ sŭ r ỗs kō mār

FIN DU II. LIVRE

DĖ-CHANSONĖTES.